

Ліси зіймають тіло, а книга - душу

Біблія

№ 10 (61)
2019
(ЖОВТЕНЬ)

Нам 5 років!

ТЕРАПЕВТ

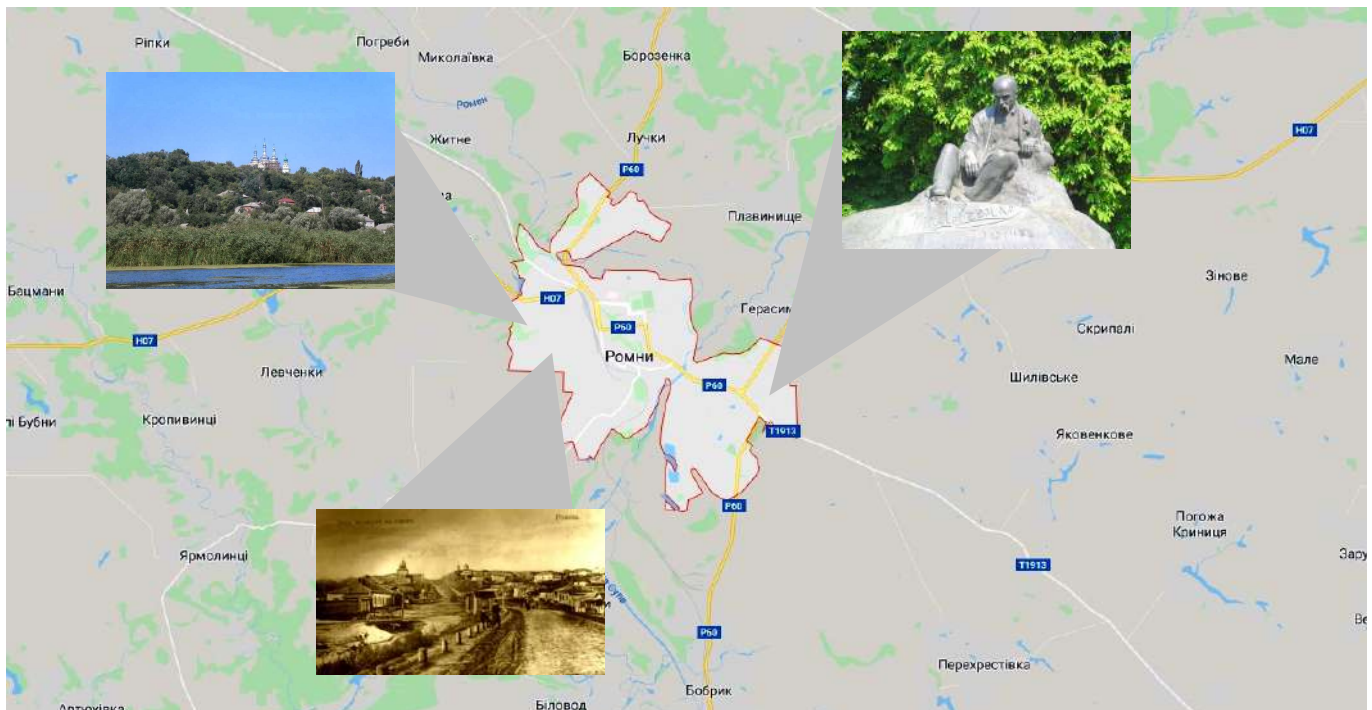
Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

Мій рідний край

Кожному мила своя сторона...

Зміст

Харків медичний

Петро Іванович Шатілов

С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 3

Мій рідний край

Кожному мила своя сторона

В. Серпухова.....С. 4-5

Читання зі смаком

Дверь в Лето

А. Постольная.....С. 6

Фотопогляд

Осенняя листва

И. Камлык.....С. 7

Натхнення

Борьбе — нет! (философское эссе)

А. Константинова.....С. 8

Скриньки в стилі хенд-мейд

С. Підопригора.....С. 9

Хроніка подій

Академічна добросесність у світогляді студентства

Зустрічаємо гостей

Бібліотечні уроки для першокурсників

Бібліотека і покоління: виклики, проєкції, очікування

Засідання бібліотечної ради ХНМУ

Медицина у світовій літературній спадщині

Презентація книги «Осмысление» Володимира Коробчанського

Нарада щодо впорядкування видавничої діяльності ХНМУ

Теплий осінній привіт

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА

UMSA

Збори лінгвістичного клубу

Квест «Halloween party»

Редакція.....С. 10-15

Анонси подій,

Вітання з днем народження

.....С. 16

Харків медичний

Світлана Кравченко

Лариса Скрипченко

Петро Іванович Шатілов

«Медицина — не наука, не ремесло, не мистецтво, вона — і наука, і ремесло, і мистецтво», — це слова видатного терапевта, активного учасника організації охорони здоров'я, вищої медичної школи і науки, завідувача кафедри факультетської терапії **Петра Івановича Шатілова (1869-1921)**, який прикладом власного життя довів цей вислів. Петро Шатілов народився в Курській губернії у родині дворянина. У 1895 р. закінчив медичний факультет Імператорського Харківського Університету, отримав диплом «лікаря з відзнакою» та звання «повітового лікаря». Працював у госпітальній терапевтичній клініці, згодом у 1902 р. захистив дисертацію на ступінь доктора медицини [1]. Шатілов розробив оригінальну синоптичну карту поширення холерних епідемій у ХІХ сторіччі, яка стала настільним посібником епідеміологів, а вивчення реакцій в бульйонних кубиках мікробів підвело науковий фундамент під цей діагностичний метод. У своїх роботах вчений підійшов до вирішення основних питань вакцинації: визначення мінімальної дози тифозної вакцини, з'ясування значення загальної і місцевої реакції у виробленні несприйнятливості тощо. «Місце лікаря там, де вирує життя, життя громадське, і тим більш важливе місце посідає в ньому лікар, чим більше має він за душею», — казав Петро Шатілов. У 1912 р. вперше у Росії у шпиталі, де була його

пропедевтична клініка, застосував черевнотифозну вакцину. Помер від зараження висипним тифом від хворого в'язня, якого лікував. Вчений жив для науки і заповів своє тіло науці: скелет — анатомічному театру, мозок — університету, внутрішні органи — патологоанатомічному інституту [2]. Петро Іванович Шатілов увійшов в історію медицини як видатний вітчизняний клініцист і вчений, засновник терапевтичної школи. За гуманність і демократизм Петра Шатілова називали «професором околиць», «лікарем бідняків» [1]. Його ім'ям названа не тільки вулиця у Харкові, а околиця міста — Шатилівка [2].

Використані джерела:

1. Лесовой В. Н. П. И. Шатилев: создатель само-бытной отечественной терапевтической школы в Харькове / В. Н. Лесовой, Ж. Н. Перцева // Universitates. Наука и просвещение. — 2009. — № 3. — С. 28–35.
2. Малая Л. Т. Шатілов Петро Іванович (1869-1921) / Л. Т. Малая, І. А. Ільченко, З. П. Петрова // Вчені Харківського державного медичного універ-

Петро Іванович Шатілов
(1869-1921)

Харьков, 2003. — С. 440–442.

Район Харкова — Шатилівка

Мій рідний край

Валентина Серпухова

Кожному мила своя сторона...

На березі славнозвісної ріки Сули розкинулось місто Ромни, чарівний куточок Сумщини. Тут я народилася, тут пройшли мої дитячі і юнацькі роки. Я вже багато років як харків'янка, та все ж душею лину до рідного краю. І сьогодні не перестаю захоплюватися мальовничими краєвидами міста, його працелюбними і обдарованими людьми, а ще його багатовіковою історією, тісно пов'язаною з розвитком України. Тож познайомлю і вас з його історією, пам'ятками та розповім про людей, які в різні часи прославили свою малу батьківщину.

Походження назви міста має декілька версій. За однією версією — походить від назви однойменної річки Ромен, яка в цьому місці впадає в Сулу, за іншою — місто було засноване римлянами. І до сьогодні в Ромнах та прилягаючих селах знаходять римські амфори та срібні монети часів імператора Траяна. Вчені припускають заснування міста в першому чи другому сторіччі до нашої ери під час походів римлян на Північ, пов'язують назву річки Сули з ім'ям римського консула Сулли, флот якого борознив місцеві води. За легендою перша назва — Ромен, подібна назві квітки, яку ще називають садовою ромашкою і яка в ті часи густим килимом вкривала землі.

Про розселення ранньослов'янських племен сіверян на території нинішнього міста в 6-8 ст.

згадується у літописі «Повість временных лет». В результаті дослідження виявлених городищ та археологічних знахідок вчені зробили висновок, що одне із городищ стало основою того слов'янського поселення, де згодом утворилось місто Ромни. Про Ромни як про одне з міст-фортець спогади зберігаються і в Лаврентіївському літописі і датуються 1096 роком. Дослідження в цьому напрямку продовжуються й зараз. Завдячуючи ретельному вивченню місцевості та дослідженню знайдених предметів, історики називають іншу дату заснування міста — одинадцять століть тому. Зрозуміло одне, що для виникнення в цій місцевості міста Ромни були як природні так і політичні передумови. Місто розбудовувалось на підвищеній рівнині, з трьох сторін закривалось водними річками Сули і Ромен, а з четвертої — глибоким яром. Воно було «поставлене як одна із фортець Посульської оборонної лінії Київ-

ської Русі» спочатку для захисту українських земель від печенігів і половців.

Поступово місто розростається і в 11-12 ст. стає центром ремісничого виробництва, що сприяє розвитку торгівлі. Роменським торгам, які пізніше перетворилися на ярмарки, слугували водні шляхи річок Сула і Ромен, дороги сухоходом до Києва, Чернігова та інших міст.

Прикрі наслідки на долю міста спричинили спустошливі набіги монголо-татар (13 ст.) на ослаблену міжусобними війнами Київську державу. Місто-фортеця Ромни, як і інші подібні міста, чинило опір загарбникам. Та через деякий час було зруйноване ордою і надовго занепало. Згодом потрапило під владу Литви, пізніше — Річ Посполиту, а точніше — польських магнатів Вишневецьких. Після вигнання зі своїх земель війська Вишневецького Ромни стають центром козацької сотні Миргородського, а потім Лубенського полку.

Стародавні Ромни

У 1783 році Ромни отримали статус повітового міста спочатку в Чернігівському намісництві, пізніше — в Полтавській губернії. В цей час тут швидкого розвитку набуває промислове виробництво та ринок. Особлива увага приділяється прибутковим для держави галузям, серед яких виробництво тютюну. На Роменщині збільшують площі посівів цієї культури, переробляють на махорочній фабриці і торгують на базарах і ярмарках.

Місто славиться своїми знаменитими ярмарками. У червні-липні — Іллінський ярмарок, у лютому-березні — Масляний, у жовтні-листопаді — Михайлівський та ін. З Іллінським пов'язане відвідання міста багатьма видатними людьми того часу. Тут побував російський композитор М. Глінка, російський актор М. Щепкін. Під час подорожі Україною у складі Київської археологічної комісії

Місто Ромни

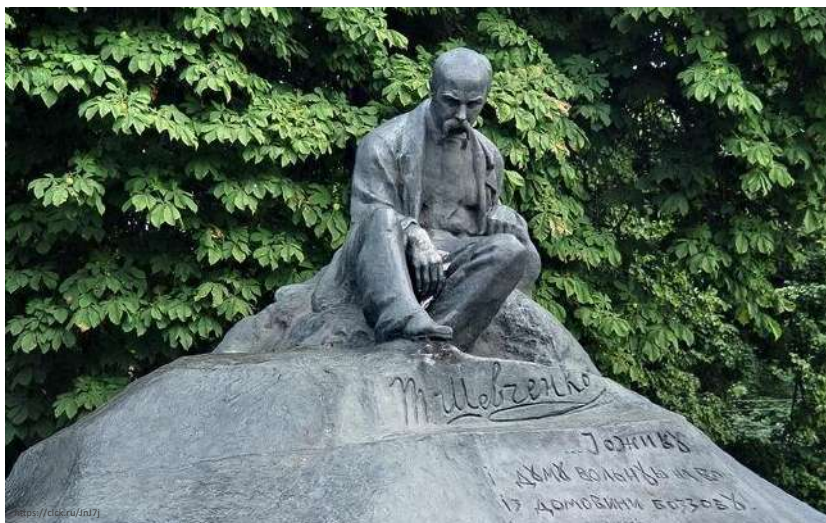
у 1845 році побував Т. Шевченко, про що він згадує згодом у своєму щоденнику, написаному в заслання. На місці одного з ярмарків нашим земляком всесвітньовідомим скульптором І.П. Кавалерідзе створено перший у світі монументальний пам'ятник Тарасу Шевченку.

Особливо активно місто починає розвиватися в 18-19 ст. завдяки вигідному географічному положенню на перетині торгових шляхів. Введення в дію 1874 року Лівано-Роменської залізниці значно прискорює економічний розвиток краю. Виникають промислові підприємства : цукроварні, винокурні, дві тютюнові фабрики, механічний та миловарний заводи, дві друкарні та ін. В цей період розвивається архітектура Ромен. Зводяться церкви та храми. Незвичайною є будівля церкви святого Духа, а також всесвітньовідомого храму Покрови, створеного під керівництвом місцевого архітектора В. Кривошея на кошти П. Калнишевського — кошового Запорізької Січі, уродженця Роменщини. В цей період з'являється ряд міських об'єктів — лікарня, казарми, торгові ряди і контрактний дім.

Далі буде...

Використані джерела:

1. История городов и сел Украинской ССР : в 26 т. — Киев : Гл. ред. УСЭ АНУССР, 1980. — Т. 19 : Сумская область. — 698 с.
2. Ромни : історико-краєзнавчий нарис. — Харків : Прапор, 1968 — 132 с.
3. Ромни (станція) — Режим доступу : [https://uk.wikipedia.org/wiki/Ромни_\(станція\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Ромни_(станція))
4. Ромни. — Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%BE%D0%BC%D0%BD%D0%B8>

Пам'ятник Тарасу Шевченку

Гостинний двір

Читання зі смаком

Александра Постольная

Дверь в Лето

Каждое живое существо на Земле стремится найти «Дверь в лето», где тепло, нет холода и войны, ненависти и обиды, где тебя не предаст друг, не обманет невеста... В знаменитом романе Роберта Хайнлайна такую Дверь ищут Дэниел Бун Дэвис и его кот Петроний Арбитр, вполне вежливое животное, когда его не гладят против шерсти и не хлопают по спине. Для этого коту и его хозяину приходится преодолевать Время, а у Времени нрав суровый — не со всяким оно готово вступать в игру, предпочитая тех, чье сердце открыто миру.

Роберт Энсон Хайнлайн (1907–1988) — гранд-мастер в литературе. Его научно-фантастический роман «Дверь в лето» впервые опубликован в 1956 году в журнале *Fantasy & Science Fiction*. По результатам опросов читателей журнала *Locus* с 1975 по 1998 год роман входил в сотню лучших научно-фантастических романов.

Хайнлайн Роберт. Дверь в лето / Роберт Хайнлайн. — Москва: «Азбука». — 2017. — 320 с.

Отрывки из произведения:

... В ту зиму, незадолго до Шестинедельной войны, мы с котом Петронием Арбитром жили на старой ферме в штате Коннектикут. Сомневаюсь, сохранился ли дом до сих пор. Он попал в зону ударной волны от Манхэттенского взрыва, а старые каркасные дома горят, как папиросная бумага. Даже если он и выстоял, вряд ли кому придет в голову арендовать его — в тех местах выпали радиоактивные осадки. Но тогда нас с Питом он вполне устраивал. Водопровода там не было, и поэтому арендную плату не вздували; к тому же комната, служившая нам столовой, выходила окнами на север, а при таком освещении удобно чертить. Существенным недостатком нашего жилища было множество наружных дверей — двенадцать, если считать дверь Пита. Я всегда старался устроить для него отдельный выход; здесь я вставил в разбитое окно нежилкой спальни фанерку и вырезал

в ней по ширине Питовых усов кошачий лаз. Слишком много времени я затратил, открывая дверь котам. Как-то я подсчитал, что с момента своего появления человечество провело за этим занятием девятьсот семьдесят восемь веко-столетий. Могу показать выкладки. Обычно Пит пользовался своей дверью, но категорически отказывался выходить через нее, как только выпадал снег. Тогда он принуждал меня открывать ему человечью дверь. Еще пушистым шустрым котенком Пит выработал для себя простую философию, в соответствии с которой я должен был отвечать за жилье, пищу и погоду, а он — за все остальное. Особая ответственность, считал он, лежала на мне за погоду. А вы знаете, что зимы в Коннектикуте хороши только разве что на рождественских открытках. Той зимой Пит взял за правило подходить к своей двери, обнюхивать ее — и поворачивать обратно. Его, ви-

дите ли, не устраивало противное белое вещество, покрывавшее землю и все вокруг. Он начинал приставать ко мне, чтобы я открыл ему человечью дверь, ибо был твердо убежден: хоть одна из дверей да должна открываться в лето. Поэтому всякий раз мне приходилось обходить вместе с ним все одиннадцать дверей и приоткрывать их по очереди, дабы он убедился, что за каждой из них та же зима. И с каждым новым разочарованием росло его недовольство мною. И все-таки он оставался дома до тех пор, пока гидравлика естества не понуждала его выйти наружу. Когда он возвращался, льдинки на лапах стучали по полу, словно башмаки на деревянной подошве. Он свирепо посматривал на меня и отказывался мурлыкать, пока не слизывал льдинки, после чего милостиво прощал меня — до следующего раза. Но он никогда не прекращал искать Дверь в Лето...

Фотопогляд

Ирина Камлык

Осенняя листва

Борьбе — нет! (философское эссе)

Кажется, я уже слышу, как Дивизия Воздушных Тапок заводит свои моторы))). Должно быть, у многих вскипает несогласие с таким слоганом. Но давайте я сначала расскажу вам историю о Человеке. Судить — успеется.

Жил-был Человек. Неважно, какого пола, рода, имени. На его месте мог быть совершенно любой. Был он ни плох, ни хорош. Нормальный такой Человек. И сталкивался он с самого детства с теми, кто говорил ему: «Нужно бороться! Если не будешь бороться, ты — размазня. Ты ничтожество. А мы — сильные, успешные, мы достигли. Мы рвали волосы на голове, мы лопались, но держали фасон!»

И другие вторили: «Борись! Не важно, за что, важно бороться! Все-го можно достигнуть, если биться, как одинокий волк! Плыви против течения! Плюй против ветра! Сразу понятно: если тебе что-то не нравится — борись! Если у тебя нет сил — возьми себя за шиворот, тряпка! Если тебе тяжело и больно что-то делать — делай это ещё интенсивнее. Устал? На том свете отдохнёшь!».

Конечно, если бы не сидела в Человеке какая-то рана, древняя, как сама Вселенная, и не вибрировала от таких слов, он бы пожал плечами да пошёл себе дальше. И какие-то другие речи о других вещах лишали бы его сна и вызывали болезненные фантазии. Но рана была именно эта — про успех, про силу, про борьбу. Его фантазии были о том, как он всех порвёт, как взойдёт однажды на вершину, как будет сиять лучами славы... А потом бросится вниз со скалы со словами: «А теперь выкусите, гады!». Ну, вырос Человек — и понеслааась!

Говорит ему партнер в отношениях: слушай, что-то ерунда какая-то, нет, пойду я дальше без тебя. А он такой: Э! Я должен бороться! Это же позор — вот так упустить своё счастье! И давааай разговоры разговаривать, а то и угрожать, а то и на жалость давить... Или еще хуже: «Слушай, ну чем я тебе не нравлюсь? Я изменюсь!».

Или идёт Человек в институт учиться. Кровь из глаз, бессонные ночи, страх, боль и унижение. Но надо бороться! Легко ничего не дается! Не дай бог остаться без высшего образования!

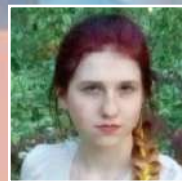
А потом работать надо по этому диплому! Иначе зачем я там учился! Страшно не быть уважаемым специалистом. Перед собеседованиями чуть не инсульт. Перед мыслью о другой, «непрестижной» работе — тоже. Но надо себя преодолеть! Короче, загружает себе мозг по полной. Поступил в универ — Фух!... Нашёл работу — Фух!... Отношения появились — тоже Фух!... А должно бы быть «Ура!!». Иногда, конечно, он делал что-то по любви. И тогда его лицо светилось, походка становилась легкой, и люди стремились быть к нему поближе. Но никакой возможности в этом закрепиться у него не было. Потому что страх опять вынуждал его «бороться». Думаете, тут будет хеппи-энд про то, как он внезапно всё осознал, начал заниматься саморазвитием, учить психологию, философию, развивать духовность, докопался до своих травм и начал выводить их из минуса в плюс? И ощутил себя в потоке жизни, освободился от фобий, научился принимать решения из любви? И тогда, конечно, стал успешным и счастливым? Ничего подобного! Он просто однажды умер! Он про-

жил жизнь, полную страха и болезненной борьбы. И умер, так и не узнав, что можно было по-другому. Что можно было: учиться тому, что делать по-настоящему приятно, и не важно, Бетховен ты или горшки обжигашь, важно только удовольствие; существовать вне рангов и лестниц, отдаваясь собственному отклику на жизнь; любить себя, других, то, что приходит и уходит, а не бояться, что что-то уйдёт или не придёт; быть стойким, а не биться. Вы спросите: в чём разница? Всё просто. Если вам приходится рвать волосы, протаскивать себя через мясорубки, убиваться в хлам, мотивировать себя на борьбу и протискиваться в ушко иголки, чтобы с вами не случилось что-то плохое — скорее всего, это битва. И выиграв ее, вы можете собой гордиться и говорить фух! — но, скорее всего, это не даст вам счастья.

Если вы верите в путь, которым идёте, если вы идете им по любви, вы просто не сможете иначе. На пути будут препятствия, и преодолеть их будет нелегко. Но вам не придётся заставлять себя БОРОТЬСЯ! Вы просто не сможете свернуть. Препятствия будут не сопротивлением среды, а естественными составляющими жизни, задачами, которые будет интересно решать. И вы будете решать их с энтузиазмом, а не страхом провала. Потому что приятен сам процесс!

Где есть любовь — там нет борьбы с сопротивлением. Там есть стойкость в преодолении препятствий. Вот что я вижу в понятии борьбы. И видя это, говорю: БОРЬБЕ — НЕТ!

А что в этом понятии видите вы?) И ощущаете ли вы в себе больше стойкость — или чаще борьбу?..

Скриньки в стилі хенд-мейд

Зараз в магазинах можна придбати практично що завгодно, виробники пропонують товари на будь-який смак і гаманець. Але прагнення висловити свою індивідуальність нікуди не поділося — і народжує бажання самостійно шити і прикрашати одяг, майструвати оригінальні аксесуари, дарувати унікальні подарунки, зроблені своїми руками. Один з найцікавіших шляхів для цього — декупаж. Тут, як і в будь-якій творчості, не обійтися без художнього смаку і почуття прекрасного. Все це поступово приходить і розвивається разом з досвідом, який у декупажі набувається доволі швидко. Використовуючи цю техніку, можна робити найрізноманітніші речі, і кожна з цих речей буде індивідуальною та самобутньою. Можна не тільки зробити щось нове, але й відреставрувати улюблену стареньку, але пам'ятну дрібничку.

Хроніка подій

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У СВІТОГЛЯДІ СТУДЕНТСТВА

2 жовтня під такою назвою відбулось засідання круглого столу, який організувала Наукова бібліотека університету разом із Студентським самоврядуванням ХНМУ.

Захід відкрила директор Наукової бібліотеки Ірина Киричок й з вітальним словом до присутніх звернувся заступник директора Навчально-наукового інституту якості освіти ХНМУ Дмитро Перцев.

Далі слово було надано представникам студентської аудиторії. Катерина Тополук, студентка 1 медичного факультету, зупинилась на причинах, проявах та запобіганні студентської недоброчесності. Катерина Циб, студентка 2 курсу III медичного факультету, розглянула поняття кодексу честі та його ролі у сприянні академічній доброчесності.

Заступник директора Наукової бібліотеки ХНМУ з інформаційних технологій Тетяна Павленко ознайомила присутніх з питаннями академічної антиплагіат-культури та стратегії університету щодо перевірки текстових документів на оригінальність. Асистент

кафедри філософії ХНМУ Володимир Дейнека зробив огляд актуальних проблем академічної доброчесності у науковій та навчальній роботі студентів. Завідувачка кафедрою філософії професор Катерина Карпенко поділилась власним студентським та педагогічним досвідом щодо організації навчальної роботи.

Учасники із зацікавленістю обговорювали порушені теми, ділилися думками й спостереженнями. В цілому круглий стіл пройшов в дружній атмосфері, викликав у присутніх певний інтерес і намір зустрітися для обговорення інших актуальних питань.

ЗУСТРІЧАЄМО ГОСТЕЙ

Для професійного розвитку вкрай необхідним є спілкування з колегами, обмін досвідом, думками.

У жовтні нас відвідало багато гостей: **4 жовтня** студенти з Ірану,

8 жовтня колеги з бібліотеки НМУ ім. О.О. Богомольця — директор Людмила Папуша із заступником Ларисою Медяник,

16 жовтня учасники науково-практичної конференції до 100-річного ювілею видатного академіка, лікаря та педагога Любові Малої — викладачі медичних вишів України, а також колеги

з Польщі та Болгарії — Барбара Кравчик (бібліотека Ягеллонського університету, Польща), Божена Свістек-Оборська та Кристина Годзовська (бібліотека Університету ім. Адама Міцкевича, Польща), Сільвія Найденова та Габрієла Георгієва (центральна бібліотека Академії наук, Болгарія) у супроводі колег з ЦНБ ХНУ ім. В.Н. Ка-

разіна, **17 жовтня** завітали гості з Грузії — Георгій Габісонья, програмний директор медичного факультету, Талія Харабадзе, програмний координатор Університету м. Кутаїсі, **23 жовтня** з діло-

вим візитом до ХНМУ прибула іноземна делегація з Королівства Марокко — випускники університету минулих років, **25 жовтня** під час проведення щорічної науково-практичної конференції «Королівські читання» в межах проекту «Бібліотечний туризм: Вояж бібліотечними перлинами Харкова» до нас завітали колеги з бібліотек ХНЕУ ім. Семена Кузнеця та Криворізького ДПУ.

Для всіх гостей провели екскурсії Науковою бібліотекою, ознайомили з умовами для самостійної роботи студентів і викладачів, презентували технічне оснащення бібліотеки, презентували новинки світових видань. Цікавинкою стала Галерея мистецтв співробітників ХНМУ, розташована на території університетської бібліотеки.

Побачене зацікавило гостей — дуже сподобались умови для самостійної роботи студентів і викладачів, створені нашим університетом, про що вони написали у книзі відгуків Наукової бібліотеки ХНМУ.

Дякуємо колегам та відвідувачам — ми дуже раді зустрічі!

БІБЛІОТЕЧНІ УРОКИ ДЛЯ ПЕРШОКУРСНИКІВ

7, 9, 15 та 24 жовтня пройшли бібліотечні уроки для старостів груп I курсу 1, 3, 4 медичних факультетів ХНМУ. Чим допоможе бібліотека студенту протягом навчання? Де та яку літературу можна почитати? Як користуватися сайтом, репозитарієм та електронним каталогом? Як пройти тести USMLE та отримати можливість самопідготовки до міжнародних іспитів? Про це та інше дізнавалися першокурсники від співробітників бібліотеки. Дякуємо студентам за інтерес в очах та бажання співпрацювати!

БІБЛІОТЕКА І ПОКОЛІННЯ: ВИКЛИКИ, ПРОЕКЦІЇ, ОЧІКУВАННЯ

Під такою назвою 17 жовтня в Науково-технічній бібліотеці ПолтНТУ ім. Ю. Кондратюка відбувся круглий стіл за участю гостей з Болгарії та Польщі, організований Харківським методоб'єднанням бібліотек ЗВО III-IV р. а.

Нашу бібліотеку представляли директорка Ірина Киричок та її заступниця Оксана Красюкова. Плідні дискусії, корисні та приємні знайомства — багато цікавої інформації та вражень привезли з собою. А ще — цікаві монографії, подаровані авторкою проф. Оленою Деревянко.

ЗАСІДАННЯ БІБЛІОТЕЧНОЇ РАДИ ХНМУ

29 жовтня відбулось засідання Бібліотечної ради ХНМУ. Розглядали питання: «Бібліометричний портрет — візитівка вченого та установи» (Тетяна Павленко, заступник директора НБ ХНМУ з ІТ), «Інформаційно-аналітична підтримка та супровід науково-публікаційної діяльності ХНМУ» (Світлана Кравченко, завідувача інформаційно-бібліографічним відділом НБ ХНМУ), «Організація самопідготовки студентів до іспиту IFOM за допомогою програми USMLE-Rx» (Оксана Красюкова, заступник директора НБ ХНМУ). Голова ради проректор з наукової роботи проф. Валерій М'ясоєдов зазначив актуальність цих питань, важливість взаємодії бібліотеки із структурними підрозділами університету за цими напрямками діяльності.

МЕДИЦИНА У СВІТОВІЙ ЛІТЕРАТУРНІЙ СПАДЩИНІ

30 жовтня співробітники Наукової бібліотеки ХНМУ зустрілися з першокурсниками III факультету у просторій, сучасно облаштованій навчальній аудиторії Навчально-лабораторного корпусу. У межах лекції кафедри суспільних наук з історії культури бібліотекарі провели для них огляд-презентацію літератури «Талант писати про медицину». Разом з героями кращих творів світової літератури майбутні медики простежили шлях медичної науки від її перших кроків до сьогодення, дізнались, яке місце у суспільстві посідала медицина у різні часи існування людства.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИГИ «ОСМЫСЛЕНИЕ» ВОЛОДИМИРА КОРОБЧАНСЬКОГО

30 жовтня відбулась презентація книги «Осмысление» професора Володимира Коробчанського, директора НДІ ГП та ПЗ ХНМУ, зав. кафедри гігієни та екології №1. Творчій вечір пройшов у теплій дружній атмосфері, присутні мали змогу ще раз відкрити для себе багатогранність таланту науковця нашого університету. Володимир Олексійович люб'язно подарував бібліотеці alma mater 5 примірників своєї книги.

НАРАДА ЩОДО ВПОРЯДКУВАННЯ ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ХНМУ

31 жовтня відбулась нарада з порядкування видавничої діяльності в університеті. Відповідальні від ННІ ЯО ХНМУ, служби технічної підтримки АСУ, Наукової бібліотеки, редакційно-видавничого відділу, методичного відділу та кафедр зібралися з питань щодо забезпечення функціонування модуля АСУ «Шлях книги». Вирішували проблемні аспекти роботи модуля, розглядали складні питання, дійшли згоди у дотриманні алгоритму його заповнення.

Цьогорічна осінь видалася напрочуд теплою, як і посмішки маленьких пацієнтів онкологічного відділення 1 ОКЛ м. Харкова, коли **19 жовтня** до них завітали наші волонтери.

Уже за доброю традицією волонтери принесли діткам подарункові листочки, а ще підготували для них цікаве домашнє завдання — створити аплікацію осіннього лева й із різнокольорових листочків зробити йому красиву руду гриву.

ТЕПЛІЙ ОСІННІЙ ПРИВІТ

Під час зустрічі поговорили про різні дитячі вподобання — музику, малювання та ліплення, книги та ігри. Щирі посмішки та радість наповнювали палати, як тепле осіннє сонечко.

Візит до діток пройшов у межах багодійного проекту «Світ у дитячих долоньках», організатори вдячні всім, хто його підтримує. Проект триває! Приєднуйтеся.

МІСЦЕ СТУДЕНТСЬКИХ АКТИВНОСТЕЙ — УНІВЕРСИТЕТСЬКА БІБЛІОТЕКА UMSA

4 жовтня відбулись офіційні збори локального представництва UMSA. Обговорювались плани на поточний рік, знайомились із статутом, а також з активом та новими представниками асоціації. На зборах були презентовані нові проекти UMSA KhNMU.

ЗБОРИ ЛІНГВІСТИЧНОГО КЛУБУ

15 та 30 жовтня провів свої збори лінгвістичний клуб ММЕ UMSA. Мета цього заходу — покращити знання учасників саме медичної англійської мови. Були обговорені різні медичні теми англійською.

КВЕСТ «HELLOWEEN PARTY»

31 жовтня, у ніч Всіх Святих, стіни одного з корпусів нашого університету тимчасово перетворились на оселю «світу моторошності й жахів»! Понад 100 осіб, серед яких були студенти університету та юні відвідувачі наукового парку «Синергія» ХНУРЕ, стали учасниками квесту «Halloween party», його організували сектор громадського виховання та волонтерства Студентського самоврядування ХНМУ та Наукова бібліотека.

На різноматичних локаціях команди зустрілися з представниками світу потойбічного й химерного — Дракулою, Вурдалакою, Привидом, дівчинкою з фільму «Дзвінок». Усі завдання мали на меті лише одне — показати командну роботу й повну відсутність страху в учасників, бо вони ще ті відчайдухи!

За результатами таймінгу у 3-х раундах перемогу здобули: Команда «Червоні» — Рябоконт Артем, Кремінська Анастасія, Жер-

дев Микита, Скороход Влада, Гермашева Катерина, Команда «Бордові» — Laith nried, Mohamad Najjar, Hiba Shalha, Mohamed Kerdali, Ahmed Samir, Команда «Блакитні» — Гасанова Каміла, Гомонілова Поліна, Євсюкова Яна, Красушина Юлія, Семенець Дарина.

Команди-переможці отримали солодкі презенти. А вже кожен учасник квесту отримав невеличкі пам'ятні призи згідно тематики івенту.

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Чародій сміху»

(130 років від дня народження Остапа Вишні (П. М. Губенка), українського прозаїка, гумориста, сатирика) – з 13 листопада

«Територія вільних та нескорених»

(до Дня Гідності та Свободи) – з 21 листопада

«Відлуння скорботної пори»

(до Дня пам'яті жертв голодоморів) – з 24 листопада

*Місце експозиції: Абонемент художньої літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

«Донорство крові та її компоненти: проблеми й шляхи вирішення» – листопад-грудень

*Місце експозиції: Читальна зала наукової літератури Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус «Б»)*

Віртуальна виставка: «Грудне вигодовування» – з листопада

З цією та іншими віртуальними виставками пропонуємо ознайомитися на сайті НБ ХНМУ
<http://libr.knmu.edu.ua/>

*Вітаємо співробітників бібліотеки
з ювілеєм та днем народження
у жовтні!*

Озеркіну Ольгу!

Кустову Катерину!

Скрипченко Ларису!

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4

тел. (057)7077209

моб. (097)9937709

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (головний редактор)

Русанова О.А. (відповідальний редактор)

Кустова К.М.

Гаєва Н.Д.

Вороніна Р.В.

